

institut
botànic
de Barcelona

seminaris

Passeig del Migdia s/n (Parc Montjuïc), 08038 Barcelona, tel. 932890611, www.ibb.bcn-csic.es
Com arribar-hi: GPS -41°21'43.55''N, 02°09'38.64''E; transport públic – Bus 150, Plaça Espanya

30 de maig de 2017, 12:00, Sala Salvador

**«Filogeografia i conservació de l'endemisme diànico-pitiüsic
Carduncellus dianius»**

Per

Sonia Herrando Moraira

Institut Botànic de Barcelona IBB-CSIC-ICUB / Departament de Biologia Animal, Biologia Vegetal i Ecologia, Universitat Autònoma de Barcelona

La conca mediterrània és una de les regions més atractives per desenvolupar estudis evolutius i filogeogràfics, en gran part degut a la seva alta diversitat florística (amb més de 25.000 espècies de plantes vasculares) i la seva relativament ben coneguda història paleogeogràfica i paleoclimàtica. Molts dels estudis desenvolupats a la regió, estan focalitzats en espècies d'àrees de distribució restringida de tipus insular o insular-continental. Tot i així, l'origen i els patrons de colonització de moltes espècies són encara desconeguts i inexplorats, com és el cas de *Carduncellus dianius* Webb (Cardueae, Compositae). Aquesta espècie és un endemisme mediterrani d'estreta distribució que es troba localitzada a la regió continental de la província d'Alacant, al nord de l'illa d'Eivissa i a l'illot proper de S'Espartar. Habita en penyals calcaris, principalment litorals i, secundàriament, en matolls. El seu baix nombre de poblacions, no arriba a la vintena, ha promogut la seva catalogació com a espècie Vulnerable (VU) a la Llista Vermella 2008 de la Flora Vasculat Espanyola.

En aquest estudi, es combinen tècniques moleculars (marcadors cloroplàstics i AFLP) amb anàlisis de nínxol ecològic per tal d'obtenir una visió àmplia i integrativa de la història evolutiva de l'espècie. També, es proposen unitats genètiques de gestió que podrien ser útils per futurs projectes de reforçaments poblacionals o reintroduccions. Els resultats obtinguts mostren que aquesta espècie podria tenir el seu origen a la regió continental d'Alacant i la colonització de l'illa d'Eivissa podria haver ocorregut per un sol esdeveniment estocàstic de dispersió a llarga distància, amb una posterior recolonització continental en una direcció illa-continent. Durant l'últim màxim glacial (fa 20.000 milions d'anys), Eivissa sembla presentar major idoneïtat climàtica que la regió continental, on la severitat de condicions climàtiques passades podrien haver produït un coll d'ampolla genètic en aquesta regió. Contràriament, les projeccions futures al 2070 mostren major idoneïtat d'hàbitat a l'Alacant que no a Eivissa, on els efectes del canvi climàtic podrien afectar seriosament a la conservació de les poblacions insulars.

